

Recordant un amic

Amb Pere Serra, fill de Cassà i propietari de la botiga de confecció Dandy a Girona, anàvem junts una infinitat de vegades a Barcelona, principalment quan se celebrava la Setmana de la Moda. Un gran amic de tota la vida i persona molt donada a la broma. Contaré algunes de les anècdotes viscudes amb ell.

Abans de tornar cap a casa, tenia el costum de comprar un petit obsequi per a la seva esposa; aquell dia va tenir l'acudit de comprar un pintallavis. La senyoreta que ens va atendre, va aconsellar el color de moda.

- Té bon gust?-va preguntar Pere.

La dependenta va quedar desconcertada.

- No trobi estranya la pregunta – va continuar Pere – ja li diré: al final sóc jo qui me l'hauré de menjar.

Convidats a un sopar a l'hotel Ritz amb motiu de la presentació de les últimes novetats d'una prestigiosa firma de confecció, ens van col·locar en una taula molt al centre del meravellós menjador, on ja hi havia tres matrimonis asseguts. Tothom anava molt ben vestit. Fetes les presentacions va començar la broma.

El primer que va fer Pere va ser apamar el seu tovalló per si feia la mida corresponent, ja que, segons les seves explicacions, havia d'ésser el suficientment gran per penjar-lo com un bavonsall i nuat al clatell. Per demostrar-ho se'l va col·locar - al mig de tant de luxe, va despertar les rialles dels de la taula. El maitre, vestit d'esmòquing que voltava per allà prop, se'l va mirar somrient.

- Vostè mateix - va dir-li Pere- ja pot començar per afaitar i tallar cabells.

Les rialles van augmentar de to.

Aquell diumenge, el Barça jugava al camp del Reial Madrid. La família Sarroca, molt amiga de Josep Gironès, amic i representant meu, ens va convidar a casa seva per veure el partit per TV. Abans, però, Pere i Josep, havien encarregat reserva per sopar a la sala d'espectacles "La Scala", que més tard va desaparèixer destruïda pel foc.

Així que vam entrar, vam ésser obsequiats amb un whisky i va començar el partit. El primer gol del Barça es va celebrar amb mig whisky. I així, successivament. Recordeu que es va guanyar per 0-5. Feu números. Sort que no m'agrada aquesta beguda. Per fer el seguiment, hi posava dues gotes i molta aigua; per sort, no em vaig trobar gens alterat.

Vam anar a "La Scala" amb dos cotxes. Josep portava l'àvia i el seu fill amb la nora. I jo, la filla i en Pere amb la seva esposa. A la sortida del carrer de Pelai a l'encreuament de Canaletes i Plaça de Catalunya semblava un món de boigs: centenars de persones amb banderes blaugrana, s'abraçaven uns als altres, els cotxes estaven impossibilitats d'avançar, la porta del meu cotxe va ésser oberta i la senyora Sarroca petonejada diferents vegades; no hi havia manera de sortir-ne. Pere va tenir la idea de demanar pas, tot dient que portàvem una partera i així, lentament, vam poder arribar a lloc.

En entrar a "La Scala", el xef ens va escridassar per arribar tard pel sopar.

- És que el Barça ha guanyat i ens ha estat difícil sortir de la Plaça de Catalunya- vam dir.

- Si això és veritat, us regalo una ampolla de cava per cada gol marcat pel Barça.

- Doncs, ja en pot preparar cinc.

L'home va complir la seva paraula i cinc ampolles de bona qualitat van ésser servides, amb el resultat que, sense molestar ningú, vam organitzar un xou de mil dimonis: vam tenir més festa a la taula que a l'escenari. Els crits de visca el Barça van omplir varies vegades el local, corejats pels assistents i artistes inclosos. Eren altres temps.

Érem a les envistes de les festes nadalenques, Pere volia comprar uns regals per als seus fills, encara menuts i vam anar al Corte Inglés. Es va encapritxar d'una girafa i d'un elefant de plàstic, gairebé de tamany natural. Malgrat la recomanació de portar-los encapsats, ell els va voler ben inflats. Ell portava la girafa i jo, l'elefant. A cada replà de l'escala automàtica, el cap de la girafa i la trompa de l'elefant – involuntàriament – eren introduïts per sota de les faldilles de les senyores. Immediatament demanàvem perdó a les que tenien les faldilles alçades per la nostra distracció. Menys mal que l'absència de marits va permetre que tot acabés amb grans rialles.

Amb moltes feines i treballs vam carregar els dos animals al darrere del cotxe; no vam tenir altra solució que deixar obertes les finestres del darrere: per un costat sortia el cap i la trompa de l'elefant, i per l'altre el cap i el llarg coll de la girafa.

La sortida de Barcelona va ésser apoteòsica, mil clàxons ens van saludar.

A la baixada de l'autopista, al trencall de Sant Celoni, hi havia la policia de tràfic. En veure aquells dos caps que sortien de les finestres, ens van parar, i entre rialles ens van advertir de la prohibició de portar coses sobresortints de la carrosseria. Prou van intentar ells d'introduir-los dintre: tot inútil. Sense multar-nos, ens van deixar continuar, recomanant prudència i desitjant-nos mútuament un Bon Nadal. Eren altres temps.

No vam tenir possibilitat d'introduir els dos animals i nosaltres, a l'escensor de casa seva. Jo vaig pujar per les escales. Ell, en comptes d'obrir amb la clau, va trucar el timbre. Va obrir la seva esposa, tot llençant un crit d'esglai en veure aquells dos animals ocupant tota la porta; la mainada va acudir d'immediat, fent-se càrrec de les bestioles.

Ja de camí a casa, no feia res més que riure per l'alegria d'aquells infants i de la felicitat que els hi vam proporcionar per les festes de Nadal.

Les mateixes que desitjo per a tots vosaltres, afegint-hi un bon averany per l'any nou.

Joaquim Tolosà i Xirgo

*Voleu aprendre
a ballar?*

Veniu amb l'Àngel i la Nuri

Aprendreu diferents estils:

Balls de saló (vals, pas doble, tango, etc.)

Salsa cubana (novetat a Cassà)

Vals pels nuvis

Telèfons de contacte: 651 06 05 23

972 46 11 44